



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Josefa Baxy a soudců JUDr. Lenky Kaniové a JUDr. Marie Žiškové v právní věci **žalobců: a) E. B., b) S. A. F.k**, oba zastoupení JUDr. Vladimírem Jablonským, advokátem se sídlem 28. října 1001/3, Praha 1, proti **žalovanému Katastrálnímu úřadu pro hlavní město Prahu**, se sídlem Praha 8, Pod sídlištěm 1800/9, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 4. 2003, č. j. V-33351/2002/SY, v řízení o kasační stížnosti žalobců proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 15. 7. 2003, č. j. 8 Ca 161/2003-19,

t a k t o :

Usnesení Městského soudu v Praze ze dne 15. 7. 2003, č. j. 8 Ca 161/2003-19, se zrušuje a věc se vrací tomuto soudu k dalšímu řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Včasnou kasační stížností, k poštovní přepravě předanou dne 27. 8. 2003 se stěžovatelé (dále též „žalobci“) domáhali zrušení usnesení Městského soudu v Praze ze dne 15. 7. 2003, č. j. 8 Ca 161/2003-19, kterým byla odmítnuta jejich žaloba proti rozhodnutí Katastrálního úřadu pro hlavní město Prahu, ze dne 15. 4. 2003, č. j. V-33351/2002/SY, kterým žalovaný zamítl návrh na zápis vkladu do katastru nemovitostí, týkající se konkrétních nemovitostí. Žalobou se žalobci rovněž domáhali, aby soud rozhodl o zápisu vkladu do katastru jejich vlastnického práva, pro každého jednou polovinou.

Městský soud v Praze usnesením žalobu odmítl; v odůvodnění zejména uvedl, že v daném případě napadeným rozhodnutím Katastrální úřad Praha-město rozhodl o vkladu vlastnického práva k nemovitostem, tedy o právu soukromém, proto nelze uvedené rozhodnutí

přezkoumat a rozhodovat o něm ve správním soudnictví. Z takového důvodu soud podle § 68 písm. b) s. ř. s. odmítl návrh na přezkoumání rozhodnutí žalovaného (§ 46 odst. 2 s. ř. s.).

Žalobci napadli usnesení městského soudu kasační stížností. Především namítali, že rozhodnutí soudu o odmítnutí jejich návrhu bylo nezákonné, neboť sami zcela přesně již v žalobě formulovali žalobní petit tak, aby bylo rozhodnuto o zápisu vkladu jejich vlastnického práva do katastru nemovitostí, zápis vkladu byl předmětem správního rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 4. 2003, č. j. V-33351/2002/SY. Žalobci nikdy nepochybovali o tom, že je jejich žaloba podávána podle § 244 a násl. o. s. ř. Soud tak nesprávně vyhodnotil jejich návrh jako žalobu podanou podle § 65 s. ř. s., a to zcela v rozporu se zněním jejich žalobního návrhu. Takovým postupem soud pochybil, nebyl oprávněn o dané věci rozhodovat v rámci správního soudnictví a proto navrhuje, aby Nejvyšší správní soud napadené usnesení zrušil a věc vrátil tomuto soudu k dalšímu řízení.

Žalovaný podal ke kasační stížnosti své vyjádření. Uvedl, že má za to, že Městský soud posoudil danou věc správně, kasační stížnost není důvodná, a proto navrhl, aby byla zamítnuta.

Nejvyšší správní soud přezkoumal důvodnost kasační stížnosti v mezích jejího rozsahu a uplatněného důvodu, v němž žalobci tvrdí, že usnesení Městského soudu v Praze, kterým byla jejich žaloba odmítnuta, je nezákonné [§ 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s.].

Kasační stížnost je důvodná.

Ze soudního spisu je zřejmé, že žalobci podali žalobu prostřednictvím svého zástupce k Městskému soudu v Praze. V žalobním petitu uvedli, že navrhuje, aby soud rozhodl, že s právními účinky ke dni 10. 9. 2002 se zapisuje vklad vlastnického práva žalobců, a to každému jednou ideální polovinou k nemovitostem - domu čp. 2323 na pozemku parc. č. 3716 a pozemku parc. č. 3716, zapsaným v katastru nemovitostí na LV č. 1513 pro katastrální území V., a to na základě dohody o vydání věci ze dne 2. 9. 2002 ve spojení s rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 3 ze dne 24. 5. 2001, č. j. 20 C 131/95.

Žalobu podali žalobci soudu příslušnému, v žalobním petitu jasně formulovali, čeho se domáhají. V dané věci nebylo pochybnosti o tom, že se nejedná o stav, kdy soud měl rozhodovat o přezkoumání rozhodnutí správního orgánu, jehož předmětem jsou veřejná subjektivní práva účastníků řízení. Naopak, bylo zřejmé, že se žalobci domáhají u soudu svého práva návrhem v občanském soudním řízení, v němž soud rozhoduje o právu k nemovitostem (§ 244 a násl. o. s. ř.).

Je-li z návrhu žalobců nepochybné, že věc nespadá k projednání a rozhodnutí specializovanému senátu soudu pro věci správního soudnictví, ale má o ní rozhodovat jiný senát téhož soudu podle občanského soudního řádu, věc musí být krátkou cestou, interním neformálním postupem předána příslušnému soudnímu oddělení k projednání a rozhodnutí. Postup, kdy specializovaný senát soudu, jemuž byl návrh nesprávně přidělen, nejprve rozhodl o odmítnutí návrhu a až poté věc popřípadě předal k vyřízení jinému senátu téhož soudu pro občanskoprávní věci, je nepřipustný (§ 46 odst. 4 s. ř. s.), rozhodnutí soudu bylo z tohoto důvodu nezákonné.

Městský soud v Praze je v dalším řízení vázán právním názorem vysloveným Nejvyšším správním soudem v tomto rozsudku (§ 110 odst. 3 s. ř. s.).

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodne krajský soud v novém rozhodnutí (§ 110 odst. 2 s. ř. s.).

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí nejsou opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 22. prosince 2004

JUDr. Josef Baxa
předseda senátu